

ضرورت + شاکردسازی

اصول شبانی

راهنمای رهبران

درس دوم: کشیش در قالب معلم

منابع کتاب مقدس برداشته شده است از ترجمه قدیم چاپ دمین می باشد.

کپی رایت ۲۰۱۹، تمامی حقوق متعلق به ترانس ورلد رادیو کانادا می باشد. شما می توانید از این منبع به صورت رایگان استفاده کنید تنها برای یک هدف، رساندن کلام خدا به دیگران. هر نوع استفاده شخصی برای کسب درآمد از این منبع غیر قانونی خواهد بود. برای اطلاعات بیشتر لطفا با ما تماس بگیرید . www.discipleshipessentials.org/licensing

مقدمه

این درس بخشی از سری دروس الزامات شاگردی، تحت عنوان اصول شبانی می‌باشد. عدم رشد کافی در رهبران غالباً موجب می‌شود که مسیحیان قصور نموده و از خدمت خود غفلت کنند. یک رهبر مسیحی باید این موارد را جدی بگیرد، چونکه شاگردی مستلزم این است که ما در شباهت مسیح رشد کنیم. در این مقاله به بررسی پاره‌ای از ویژگی‌های مسیحی می‌پردازیم که لازمه خدمت و رهبری می‌باشند. بنابراین نگاهی خواهیم داشت به تعلیمات کتاب مقدس. در مورد این ویژگی‌ها و امثال عیسی و سایر موارد مربوطه. یک شخصیت خدائی می‌بایست نشانه زندگی تمام پیروان مسیح، و مخصوصاً کسانی باشد که در موضع رهبری قرار دارند و دیگران را رهبری می‌کنند.

گروه موردنظر برای این دروس مسیحیانی می‌باشند که در ایمان خود رشد کرده و مشتاق خدمت به خدا می‌باشند. این درس‌ها مخصوصاً برای کشیشان، رهبران کلیسا، مربیان و معلمان بسیار مؤثر می‌باشند، اما در ضمن هرکس که بخواهد در ارتباط با خداوند رشد کند، می‌تواند از این درس‌ها، استفاده نماید.

راهنمایی رهبران به منظور کمک به شما به عنوان رهبر به جهت آمادگی شما، نوشته شده است. از این درس‌ها می‌توان همراه با سایر موارد الزامات شاگردی در شبکه

www.shagerd.org استفاده نمود.

اصول شبانی

درس دوم: کشیش در قالب معلم

هدف از این درس بررسی نقش کشیش به عنوان معلم، واعظ کلام خدا، هدایت اعضا کلیسا و موارد دیگر، می‌باشد.

راهنمایی برای رهبران: این درس به تشریح نقش کشیش، در درجه اول به عنوان معلم و واعظ، در کلیسا می‌پردازد. کشیش یک مجمع مسیحی باید به اعضای کلیسایش کلام خدا را آموزش دهد. به هر حال خدا سایر افرادی را با عطایای مختلف در کلیسا دعوت به بشارت، تعلیم و هدایت نموده است. در واقع همه مسیحیان در مناصب مختلف باید دیگران را تعلیم دهند. در حالیکه این درس فقط مقدمه‌ای بر این موضوع است، ولی به کسانی که وارد خدمت کشیشی شده‌اند کمک می‌کند تا آماده تعلیم و موعظه شوند. اگر شما به شرکت‌کنندگان فرصت دهید تا تعلیم دادن یا موعظه را با یکدیگر تمرین کنند، این موارد را به خوبی یاد می‌گیرند. مثلاً از آنها بخواهید که موعظه‌ای تهیه و به عنوان تمرین عملی این درس، به دیگران بیان کنند.

مقدمه

دو یا سه مورد از سؤالات زیر را از شرکت‌کنندگان بپرسید.

◆ آیا موعظه و یا تعلیمی خاص را از کتاب مقدس به یاد دارید؟ آن چیست و توسط چه کسی بیان شده است؟ چرا این پیام این همه مدت به یاد شما مانده است؟

◆ اگر یک ساعت وقت به شما می‌دادند تا زندگی عیسی را به دیگران تعلیم دهید، چه می‌گفتید و چگونه خود را برای آن موعظه آماده می‌کردید؟

◆ دوست دارید از دیگران چه درسی بیاموزید؟

◆ فکر می‌کنید چه موردی باید بیشتر در کلیساها آموخته شود؟ چگونه موضوع مورد نظر خود را به دیگران تعلیم می‌دهید؟

مطالعه و آموزش

◆ شبان باید گوسفندان را تغذیه کند: ممکن است افراد زیادی با عطایای متفاوت در کلیسا باشند. بعضی افراد عطای کشیشی دارند (شبانی مردم خدا)، و بعضی عطای تعلیم و موعظه (انتقال کلام خدا به مردم). نقش معلمی غالباً در قالب موعظه در جلسات عبادتی یکشنبه‌ها یکی از اولین وظایف کشیش است. البته این تنها یکی از چندین وظیفه شبان کلیسا است، اما به خاطر اهمیتش مورد مهمی است که با دقت باید بدان پردازیم.

← **تغذیه با کلام خدا:** عیسی شمعون پطرس را مأمور کرد تا بره‌های خدا را غذا دهد (یوحنا ۲۱: ۱۵). عیسی وقت و تلاش زیادی صرف تربیت شاگردانش نمود، چون می‌دانست به زودی این جهان را ترک خواهد کرد و آنها نمایندگان او بر روی زمین خواهند بود. کلیسا جوان و آسیب‌پذیر بود. وقتی که عهد جدید نوشته شد، حقایق راجع به عیسی در قالب موعظه و تعلیم رسولان، به دیگران می‌رسید. این درس به بررسی دقیق غذای روحانی مورد لزوم مردم خدا می‌پردازد.

❖ چرا ما تعلیم می‌دهیم: کشیش با اقتدار مسئول تعلیم دیگران است. مردم ممکن است بپرسند امروز چه منافی در آموختن کتاب مقدس وجود دارد، چونکه اکثر مردم کتاب مقدس خود را دارند و آن را می‌خوانند؟ پاسخ اینست که آموزش و موعظه دارای منافع بزرگی می‌باشند؛ خدا از طریق تعلیم و موعظه، با ما سخن می‌گوید، و ما را متحول می‌سازد. کشیشان باید تعلیم دهنده و موعظه کننده باشند، چونکه:

← ما دعوت شده‌ایم تا کلام خدا را تعلیم دهیم: خادمان خدا (مخصوصاً کسانی که در مسند قدرت قرار دارند، مثل کشیشان) باید آماده باشند تا حقیقت خدا را به دیگران معرفی کنند و کلام خدا را موعظه کنند و حقیقت را اعلام نمایند. ما کلام خدا را با شناختی که خدا به ما داده است، تعریف می‌کنیم (دوم تیموتاوس ۴:۱-۲؛ اعمال ۴:۶).

← انجیل اخبار خوش است: کلمه «انجیل» به معنی اخبار نیکو است و خبر نیکو چیست؟ اعلام به مردم که نجات دهنده‌ای برای مشکل گناه وجود دارد که ما را از اسارت گناهانمان می‌رهاند! ما کلام خدا را تعلیم و اعلام می‌داریم زیرا که اخبار نیکو است (اعمال ۸:۳۵ و ۷:۱۴).

← ایمان از شنیدن است: خدا گفته است که ایمان از طریق شنیدن پیام خدا از واعضان است. کسانی که به انجیل ایمان ندارند، لازم است که انجیل برای آنان موعظه شود. کسانی که به انجیل ایمان دارند، لازم است که انجیل را مرتباً به آنها یادآوری نمود (رومیان ۱۰:۱۴-۱۷).

← انجیل مفید برای تربیت در عدالت است: هر کلمه خدا، مفید برای تعلیم، توبیخ، اصلاح و تربیت در عدالت است. کشیشان دعوت شده‌اند تا کلام خدا را به اعضای کلیسا بیاموزند، باشد که تک تک ایمانداران قدرت یابند و مجهز بشوند برای خدمت. تکثیر رهبران ابزاری بسیار قوی و هدفمند برای رشد ملکوت خدا می‌باشد. کسانی که آموخته می‌شوند، باید آماده شوند و دیگران را تعلیم دهند (دوم تیموتاوس ۳:۱۶-۱۷).

← چه چیزی را تعلیم می دهیم: کتاب مقدس به ما می گوید که عیسی و پیروانش به همه جا می رفتند و مردم را تعلیم می دادند و موعظه می نمودند. چه فرقی است بین تعلیم دادن و موعظه نمودن، و آیا کشیش باید هر دو را انجام دهد؟ بیایید نگاه کنیم به چند نمونه از این دو عبارت که با هم مورد استفاده قرار گرفته اند.

○ متی ۱:۱۱ ○ اعمال ۳۵:۱۵

○ اوقا ۱:۲۰ ○ اول تیموتائوس ۱۷:۵

○ اعمال ۴۲:۵

کشیش کسی است که دارای قدرت است و کسی است که باید به امر تعلیم و موعظه پردازد. کشیش در ضمن باید دیگران را مجهز کند تا کارهائی را انجام دهند که خودش انجام می دهد. اما در ضمن لازم است که بدانیم چه چیزی را تعلیم دهیم و چه چیزی را موعظه کنیم.

← **تعلیم:** هدف از تعلیم آماده ساختن فکر برای ایجاد تحول در رفتار است. چنین کاری همیشه همراه است با مقداری اعمال قدرت. تعلیم دادن برآمده از دریافت حقیقت از طریق مطالعه دقیق کلام خدا، و سپس آن را در عمل پیاده کردن و آموختن به دیگران، برای بنای یکدیگر است. تعلیم غالباً سیستماتیک، سازنده و در پاسخ به یک دعوت است. کتاب مقدس می گوید که موارد زیر باید آموزش داده شوند.

○ فرامین خدا (متی ۱۹:۵ و ۲۰:۲۸)

○ فرایض خدا (متی ۹:۱۵؛ تیطس ۱:۲)

○ راه خدا (متی ۱۶:۲۲؛ لوقا ۲۱:۲۰)

○ کلام خدا (یوحنا ۱۶:۷؛ غلاطیان ۶:۶)

○ حکمت خدا (کولسیان ۱:۲۸؛ ۳:۱۶)

با توجه به این آیات مشاهده می کنیم که تعلیم دادن، شامل فرامین، فرایض، راه ها، سخنان و حکمت خدا، در عیسی مسیح است. معلم کسی است که کلام خدا را به درستی به دیگران می آموزد تا همگان یاد بگیرند و آماده شوند تا دیگران را تعلیم

دهند. یک کشیش نباید حکمت‌های دنیائی و دیدگاه‌های شخصی خود را آموزش دهد، بلکه فقط حقیقت خدا را (دوم تیموتاوس ۲:۱۵؛ یعقوب ۱:۲۲). آموزش باید همراه با توضیح انجیل، بیان مفهوم مسیحیت و نشان دادن فرق بین کلیسا و دنیا، و زندگی مسیحائی و شاگردسازی باشد.

← **موعظه:** هدف از موعظه اعلام کلام خدا در بیانی حسی و هیجانی و برای واعظ به منزله نوعی عبادت است. موعظه غالباً احساساتی و مؤثر بر دل‌ها و فکرها است. عده‌ای ممکن است موعظه را اعلام پیام‌های کوتاه و مهم بنامند که متضاد با تعلیمات طولانی است. کتاب مقدس موارد زیر را برای موعظه یادآوری نموده است:

○ **توبه و ایمان** (متی ۱۷:۴ و ۴۱:۱۲؛ مرقس ۱:۵؛ لوقا ۳:۳)

○ **اخبار خوش ملکوت خدا** (متی ۵:۱۱؛ لوقا ۳:۱۸؛ اعمال ۸:۱۲)

○ **عیسی، مسیح است** (اعمال ۵:۴۲؛ رومیان ۱۶:۲۵)

○ **انجیل** (اعمال ۷:۱۴ و ۱۰:۱۶؛ رومیان ۱:۱۵)

پس موعظه باید توجه شنوندگان را جلب کند تا نسبت به آن پاسخ فوری نشان دهند. وقتی تعلیم و موعظه با یکدیگر باشند، وقتی که دعوت خاصی به عمل باشد (نظیر توبه از گناه و ایمان به اینکه عیسی، مسیح است)، ما این مورد را موعظه می‌نامیم.

← **تعلیم و موعظه، خدا را جلال می‌دهد:** ما باید در دعا و آموزش کلام خدا، نزدیک به خدا باشیم، و از او بخواهیم تا ما را در موعظه‌هایمان هدایت کند، باشد که آنچه که می‌گوئیم از دل‌هایمان برآید. ما باید آنچه را که به دیگران موعظه می‌کنیم، نخست خود یاد گرفته و به کار گیریم. داشتن فرصت برای هدایت دیگران امتیاز و هدیه بزرگی است (لوقا ۲:۱۲؛ دوم تیموتاوس ۲:۱۵؛ اول پطرس ۳:۱۵؛ اعمال ۲:۴۲).

◆ چگونه تعلیم دهیم:

← **تعلیمات رسمی:** موعظه اولین اقدام کشیش، دادن تعلیمات رسمی به اعضای کلیسایش است. یک موعظه مستلزم آمادگی کافی از طریق خواندن، آموزش، دعا و تعمق و تأمل روی کلام خدا است. خواندن کتاب‌های مفید نظیر تفسیرها نیز می‌توانند

به کشیش کمک کنند. بعضی از کشیشان موعظه خود را می‌نویسند و در کلیسا می‌خوانند، و بعضی دیگر نکات مهم را یادداشت و به آنها اشاره می‌کنند. موعظه غالباً به صورت یکی از اشکال زیر است:

○ **تفسیری:** این شکل از موعظه به تشریح قاعده‌مند و روشن کتاب مقدس می‌پردازد. و غالباً تک تک آیها و احتمالاً سراسر کتاب مقدس را در یک دوره خاص، شامل می‌شود. یک کشیش از طریق موعظه تفسیری به تشریح معانی آیات و بخش‌های مربوط به آنها و ارتباط آن با سایر بخش‌های کتاب مقدس و کاربرد آن آیه می‌پردازد. اعضای کلیسا با شنیدن موعظه‌های تفسیری نحوه مطالعه کتاب مقدس را برای خودشان یاد می‌گیرند.

• **منافع موعظه تفسیری:** اعضای کلیسا یاد می‌گیرند چگونه کتاب مقدس را بیاموزند و آیات را پی‌گیری کنند و می‌دانند هفته بعد، چه بخشی را باید بخوانند و به اهمیت و مفید بودن کتاب مقدس پی می‌برند. قدرت در کتاب مقدس است، نه در معلم.

• **مشکلات موعظه تفسیری:** موعظه تفسیری فرصتی به معلم نمی‌دهد تا از توضیح بخش‌های دشوار و پیچیده کتاب مقدس، شانه خالی کند و ممکن است در مواجهه با بخش‌های مشکل کتاب مقدس نتواند آنها را به درستی تعلیم دهد.

○ **موعظه متنی:** این موعظه شامل تعلیم دادن یک موضوع خاص از بخش خاصی از کتاب مقدس می‌باشد، و اکثراً ترکیبی است از بهترین حالت تفسیری و موضوعی است. دو نمونه از این موعظه، یکی در موعظه موسوم به «سرکوه» در متی فصل پنجم و «قهرمانان ایمان» در عبرانیان فصل یازده، می‌باشند. این نوع موعظه به بررسی ارتباط بخش مربوط به سایر بخش‌ها در کتاب مقدس می‌پردازد.

• **منافع موعظه متنی:** این روش نشان دهنده یکدستی کتاب مقدس و ارتباط تنگاتنگ بخش‌های مختلف آن با یکدیگر می‌باشد. این روش به کشیش اجازه می‌دهد به موارد مهمی که در میان جمع مطرح می‌شود و آموزش بخش‌های بسیار مهم کتاب مقدس

در کوتاه زمان پردازد.

• **مشکلات موعظه متنی:** ممکن است این گرایش در کشیش به وجود بیاید که بیشتر از موارد بسیار مهم موعظه کند تا موارد معمولی و ساده‌تر در کتاب مقدس که قابل فهم می‌باشند، و این روش ممکن است، تکراری شود.

○ **موعظه موضوعی:** این نوع موعظه شامل گزینش یک بخش از کتاب مقدس است که مورد نیاز و توجه، و همچنین استفاده از آن بخش برای حمایت از یک موضع یا فرضیه‌ای خاص، می‌باشد. این نوع موعظه می‌تواند شامل سخنرانی‌هایی باشد برای بنای یکدیگر، بررسی ویژگی‌های خدا، و یا مفهوم پیروی از عیسی. و یا ممکن است شامل موعظه‌های تکی و ناپیوسته روی یک موضوع خاص باشد. عیسی و پولس رسول از موعظه‌های موضوعی استفاده می‌کردند و رسالات عهد جدید نیز تماماً در قالب موعظه‌های موضوعی می‌باشند.

• **منافع موعظه موضوعی:** در این نوع موعظه‌ها، اعضاء می‌توانند موارد جالبی را گوش دهند، و در ضمن موجب طرح سئوالات و انتقادات در میان اعضا می‌شود. کشیش می‌تواند موضوع مورد بحث را در سراسر کتاب مقدس پی‌گیری و اتحاد در کتاب مقدس را به اعضا نشان دهد.

• **مشکلات موعظه موضوعی:** امکان تحریف کتاب مقدس به نفع فرایض خودمان، و استفاده از آیات خارج از بحث، در صورتیکه کشیش مهارت و تجربه کافی را نداشته باشد.

○ **موعظه داستانی:** این نوع موعظه شامل معرفی بخش‌هایی از کتاب مقدس است. در حالیکه بخشی داستانی است، ولی می‌تواند روشنگر و موکد حقایق کتاب مقدس باشد. عیسی نیز وقتی با مثل‌ها برای نشان دادن زندگی واقعی و کمک به دیگران برای درک موضوع دیگران را تعلیم می‌داد، از روش موعظه داستانی استفاده

می نمود.

• **منافع موعظه داستانی:** در بعضی از فرهنگ‌ها موعظه داستانی، روشی ترجیحی است. چنین موعظه‌هایی برای سنین مختلف و همچنین درجات مختلف ایمانی مفید است و می‌تواند ارتباط شخصی‌تری با دیگران پیدا کند و کاربردش به یاد بماند.

• **مشکلات موعظه داستانی:** معمولاً چنین موعظه‌هایی دقیق بیان نمی‌شوند. چنین روشی ممکن است منجر به ناهماهنگی یا بد جلوه دادن آموزش کلام خدا شود.

← **موعظه‌های غیررسمی:** کشیشان می‌توانند از طریق نحوه زندگی خود و کار خود دیگران را تعلیم دهند - نه صرفاً با کلماتی که بر زبان می‌آورند. نحوه برخورد کشیش با خانواده‌اش می‌تواند پیامی قوی باشد.

◆ **به چه کسی، کجا و چه وقت تعلیم می‌دهیم:**

← **به کی:** چه کسی سخن شما را می‌شنود تا او را تعلیم دهید و برایش موعظه کنید؟

○ **کلیسای شما:** کسانی که شما را کشیش خود نامیده‌اند، و یا کسانی که برای هدایت روحانی به شما نگاه می‌کنند. این افراد ممکن است یک مجمع بزرگ و یا گروه کوچکی از ایمانداران باشند.

○ **مشایخ و شماسان شما:** کسانی را که تربیت کرده‌اید تا رهبر و معلم شوند، نیاز به مراقبت خاص دارند. این افراد می‌توانند مشایخ یا شماسان و افرادی که در ایمان رشد یافته‌اند و آماده پذیرش مسئولیت رهبری روحانی هستند، باشند. همانطور که عیسی شاگردانش را تعلیم می‌داد، شما هم باید به طور منظم شاگردان خود را در رهبری تربیت کنید، تا بتوانند دیگران را رهبری کنند.

○ **جامعه شما:** ناظران شما، جامعه‌ای است که در آن زندگی می‌کنید (کسانی که با آنها در تماس هستید و کسانی را که مشتاق هستید انجیل را بشناسند). هیئت‌های بشارتی، موعظه در مکان‌های عمومی و دعوت مردم به کلیسا، راه‌هایی هستند برای

دست یابی به جامعه خودمان.

← **کی و کجا:** موعظه‌های رسمی معمولاً به صورت‌های زیر، اتفاق می‌افتد:

○ **موعظه:** موعظه یعنی تعلیم بخش خاصی از کتاب مقدس.

○ **آموزش کتاب مقدس:** این مورد می‌تواند در هر روزی در هفته و هر زمانی در روز، صورت پذیرد. روش آموزش کتاب مقدس با سخنرانی متفاوت است، و آموزش براساس یک بخش خاص و یا یک رساله خاص، قرار داد. این درس فرصتی است برای آموزش دیگران که چگونه کتاب مقدس را بخوانند و دانسته‌های خود را در زندگی خود به عمل آورند.

○ **کلاس‌های موضوعی:** یک کشیش می‌تواند کلاس‌های موضوعی را براساس نیاز اعضای کلیسا تشکیل دهد، نظیر آماده شدن برای تعمید، عضویت در کلیسا، آموزش بشارت، هدایت گروه‌های کوچک و موضوعاتی در رابطه با واکنش ما در مقابل موارد دنیائی.

○ **شاگردسازی:** شما به عنوان کشیش ممکن است مسئولیت تربیت گروه خاصی را عهده‌دار شوید. هر چند که از شما انتظار نمی‌رود که شخصاً تک تک اعضای کلیسا را تربیت کنید، اما باید با آنها ارتباطی شاگرد - معلمی داشته باشند.

○ **ملاقات اعضا:** ملاقات با اعضای کلیسای خودتان ممکن است بر اساس نیازهای خاصی شامل آموزش و هدایت باشد. اگر آنها را در بیمارستان و یا درگیر مشکلات و بحران‌ها، ملاقات می‌کنید، آیاتی از کتاب مقدس را به آنان یادآوری نمائید تا آنها را تسلی دهد و به آنها نشان دهید که ایمان به خدا ابزاری بسیار قوی است که می‌تواند در هر شرایطی به کمک آنان بشتابد.

نتیجه‌گیری: شنیدن کلام خدا، با صدای بلند از زبان دیگری، هم برای شنونده و هم گوینده، عبادت است. یادآوری حقایق خدا و کانون انجیل بارها و بارها برای ما

ضروری است، چونکه دل‌ها و فکرهای ما مستعد فراموشی می‌باشند. آموزش‌حقیقی تازه، کاویدن در اعماق کلام خدا، و تأمین غذای روحانی اعضای کلیسا، جان‌های آنها را راضی و افکار آنها را به چالش می‌کشاند، و این یعنی تجلیل خدا و یک امتیاز بزرگ است. بیندیشید که چرا و چگونه اعضای کلیسا خود را تعلیم می‌دهید و برای پیشرفت مهارت خود در این رابطه چه کاری لازم است انجام دهید. شما موجب برکت اعضای کلیسای خود و بخشی از مجموعه فعالیت‌هائی هستید که بسیاری را به عدالت دعوت می‌کنید (دانیال ۳:۱۲).

بحث و تبادل نظر

- ◆ روش موعظه دلخواه شما کدام است؟ موعظه تفسیری، متنی، موضوعی یا داستانی؟ کدام سبک بیشتر مورد پسند اعضای کلیسای شما است؟
- ◆ حس می‌کنید هم اکنون اعضای کلیسای شما نیاز به چه نوع موعظه‌ایدارند، و برای ایراد آن چگونه می‌توانید خود را آماده کنید؟
- ◆ چه زمانی از تعلیمات غیررسمی از یک کشیش برخوردار شده‌اید؟ چه کسی به عنوان معلم، یا نمونه‌ای از پیروی عیسی را، پیروی می‌کنید؟
- ◆ آیا تاکنون مکرراً بخش خاصی را از کتاب مقدس آموزش داده‌اید؟ برای آموزش بخش‌های دیگر کتاب مقدس به دیگران، چه کاری می‌توانید انجام دهید؟

دعا

درس را با دعا تمام کنید. دعا کنید تا تک تک شرکت‌کنندگان توسط روح‌القدس تقویت شوند تا دیگران را به درستی تعلیم دهند، با تعهد موعظه کنند و به خوبی برای وظیفه خطیر اعلام حقایق خدا، آماده شوند. دعا کنید تا ناظران خود را بشناسند و آنها را تعلیم دهند و مشتاقانه کلام خدا را اعلام کنند و خدا را جلال دهند.